

ต้นทุน ราคาขาย และผลตอบแทนในการผลิตมันสำปะหลังเส้น

ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังเส้น

ต้นทุนในการผลิตมันสำปะหลังเส้นสามารถแยกออกเป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่

๑. ต้นทุนผันแปร แยกออกได้ ๓ ประเภท คือ

๑.๑ วัตถุดิบ หัวมันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเส้น อัตราส่วนในการแปรรูปโดยเฉลี่ยแล้วหัวมันสำปะหลัง ๒ กิโลกรัม แปรรูปเป็นมันสำปะหลังเส้นได้ประมาณ ๑ กิโลกรัม ราคาหัวมันสำปะหลังซึ่งเป็นวัตถุดิบของมันสำปะหลังเส้นในจังหวัดฉะเชิงเทราในขณะสำรวจเมตริกตันละ ๕๕๐ บาท ซึ่งต้องใช้มันสำปะหลัง ๒ เมตริกตัน จึงจะผลิตเป็นมันสำปะหลังเส้นได้ ๑ เมตริกตัน ฉะนั้นต้นทุนของวัตถุดิบในการผลิตมันสำปะหลังเส้น ๑ เมตริกตันเท่ากับ ๑,๑๐๐ บาท

๑.๒ แรงงาน การจ้างแรงงานตามโรงงานต่าง ๆ สามารถจ้างได้ ๒ แบบ คือ

ก. คิดค่าจ้างเป็นรายเดือน เจ้าของโรงงานจะคิดค่าจ้างให้แก่คนงานจากความสามารถในการทำงาน โดยจะขอกูผลงานสัก ๒ - ๓ วันก่อนจึงที่ราคาเงินเดือนให้ ถ้าเป็นผู้ที่เคยผ่านงานทางคานนี้มาก่อน หรือแม้จะไม่เคยผ่านงานมาก่อนแต่เป็นผู้ที่ยืนยันแข็ง เจ้าของโรงงานมักจะตีเงินเดือนให้เดือนละ ๖๐๐ บาท สำหรับคนที่ไม่เคยผ่านงานและความขยันน้อย ก็ที่ราคาตกลงไปตามความสามารถและความขยัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วค่าแรงงานของคนงานจะอยู่ระหว่าง ๕๐๐ - ๖๐๐ บาทต่อเดือน การจ้างแรงงานเป็นรายเดือนนี้เจ้าของโรงงานจะจัดอาหารให้คนงานรับประทานทั้งสามมื้อด้วย โรงงานที่มีกำลังการผลิตระหว่าง ๑๐ - ๒๐ เมตริกตันจะใช้คนงานประมาณ ๘ - ๑๐ คน โดยจะจ่ายค่าอาหารประมาณวันละ ๑๐๐ บาทต่อวัน โรงงานที่มีกำลังการผลิตระหว่าง ๒๕.๑ - ๓๖ เมตริกตัน จะใช้คนงานประมาณ ๑๔ - ๑๖ คน โดยจะจ่ายค่าอาหารประมาณวันละ ๑๕๐ บาทต่อวัน โรงงานที่มีกำลังการผลิตระหว่าง ๓๖.๑ - ๔๘.๐ เมตริกตัน จะใช้คนงานประมาณ ๑๘ - ๒๒ คน โดยจ่ายค่าอาหารประมาณ ๑๗๐ บาทต่อวัน ซึ่งคำนวณแล้วจะเป็นค่าแรงงานและค่าอาหารประมาณเมตริกตันละ ๑๒.๗๕ - ๑๓.๘๘ บาท ซึ่งโรงงานที่มีกำลังผลิตมากขึ้น

จะจ้างคนงานในอัตราลดลงและค่าใช้จ่ายคานอาหารก็จะลดลงด้วย

ข. คิดค่าจ้างแบบเหมา คือการคิดค่าจ้างแรงงานตามน้ำหนักของมันสำปะหลัง
เส้นที่ผลิตได้ โดยมีหัวหน้าคนงานเป็นผู้รับเงินจากพ่อค้าเจ้าของโรงงานไปแบ่งให้แก่ลูกน้อง
ของตนในกรณีนี้คนงานจะทำอาหารรับประทานกันเอง อัตราค่าแรงแบบเหมานี้จะอยู่ระหว่าง
๒.๐๐ - ๓.๐๐ บาท ต่อมันสำปะหลังเส้นซึ่งผลิตได้ ๖๐ กิโลกรัม อัตราค่าแรงในกรณีนี้
จะคงที่ไม่ว่าจะเป็นโรงงานขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่

การจ้างแรงงานเป็นรายเดือนจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า การจ้างแรงงานแบบเหมา
เมื่อเทียบต่อหนึ่งเมตริกตัน เช่นโรงงานที่ผลิตได้วันละประมาณ ๑๘ เมตริกตัน จะใช้คนงาน
๘ คน โดยเฉลี่ยค่าแรงงานคนละ ๕๐๐ บาทต่อคน ทางโรงงานจะต้องจ่ายค่าแรงงานเดือน
ละ ๔,๕๐๐ บาท และค่าอาหารวันละ ๑๐๐ บาท ฉะนั้นค่าอาหารเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท รวม
ค่าแรงงานและค่าอาหาร ๗,๕๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นค่าแรงงานและค่าอาหารวันละ ๒๕๐
บาทและวันหนึ่งผลิตได้ประมาณ ๑๘ เมตริกตัน ฉะนั้นค่าแรงเมตริกตันละ ๑๓.๘๘ บาท แต่
ถาคิดค่าจ้างแรงงานแบบเหมาค่าแรงงานโดยเฉลี่ยหาบละ ๒.๕๐ บาท ฉะนั้นค่าแรงงานต่อ
หนึ่งเมตริกตันจะเท่ากับ ๔๑.๕๐ บาท จะเห็นว่าค่าแรงงานแบบเหมาแพงกว่าค่าแรงงานแบบ
จ้างเป็นรายเดือนถึงเมตริกตันละ ๒๗.๖๑ บาท

เนื่องจากค่าใช้จ่ายค่าแรงแบบเหมาแพงกว่าค่าแรงแบบรายเดือนมากโรงงานผลิต
มันสำปะหลังส่วนใหญ่จึงนิยมจ้างแรงงานแบบรายเดือนมากกว่า นอกจากโรงงานขนาด
ใหญ่ที่มีทุนมากจากการสำรวจมีโรงงานที่จ้างแรงงานแบบเหมาอยู่เพียงโรงเดียวเท่านั้น
สำหรับโรงงานโดยทั่ว ๆ ไป จะยอมจ้างแรงงานแบบเหมาที่ต่อเมื่อขาดคนงานรายเดือน
เท่านั้น

ลักษณะของคนงานในโรงงานผลิตมันสำปะหลังเส้นและมันสำปะหลังเม็ดในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา มีลักษณะเหมือนกัน คือได้คนงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
โดยเมื่อคนงานเหล่านี้ว่างจากการทำนา ก็จะเดินทางลงมาหางานตามโรงงานต่าง ๆ ซึ่งถ้า
โรงงานใดขาดคนงานก็จะรับเอาไว้ คนงานเหล่านี้จะอยู่ทำงานในโรงงานต่าง ๆ ประมาณ
๑ - ๒ เดือน จากนั้นก็จะย้ายงานหรือเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม การที่คนงานมักจะเข้า ๆ
ออก ๆ เป็นประจำตลอดปี ทำให้โรงงานไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานเท่าที่ควร

ความรับผิดชอบของคนงานในโรงงานผลิตมันสำปะหลังเส้นจะเริ่มตั้งแต่ไม่หัวมัน

สำหรับให้มันเป็นมันสำหรับให้เส้นน้ำมันสำหรับให้เส้นออกตากแดดในลาน เกลี่ยมันสำหรับให้เส้นเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มันสำหรับให้เส้นแห้งทุกด้าน ซึ่งในวันหนึ่ง ๆ คนงานจะต้องเกลี่ยมันสำหรับให้เส้น ๓ - ๔ ครั้ง เมื่อมันสำหรับให้เส้นแห้งก็จะเก็บเข้าโรงงานโดยไม่บรรจุกระสอบในกรณีนี้เป็นมันกักตุน แต่ในกรณีจะส่งออกขายก็จะบรรจุใส่กระสอบเก็บเข้าโรงงานและเมื่อโรงงานขายมันสำหรับให้เส้นใดคนงานก็ต้องขนขึ้นรถบรรทุกให้ด้วย ในกรณีที่มันฝนตกลงมาในระหว่างตากมันสำหรับให้เส้นอยู่นั้น คนงานจะต้องระดมกำลังเขากวาดมันสำหรับให้เส้นให้รวมกันเป็นกองเล็ก ๆ พอที่หลังคาบังฝนหรืออาคารคลุมพลาสติกจะปิดได้หมด ซึ่งถ้าหากคนงานกวาดมันสำหรับให้เส้นเก็บเข้าจะทำให้พอลคาเงาของโรงงานเสียหายมาก เพราะแฉ่งจะถูกฝนชะหายไป ทำให้มีน้ำหนักของมันสำหรับให้เส้นลดลงอย่างมาก

๑.๓ กระสอบ เจ้าของโรงงานมันสำหรับให้เส้นต้องซื้อกระสอบสำรองไว้เพื่อบรรจุมันสำหรับให้เส้นไปขายยังพอลคาเงาส่งออกหรือผลิตมันสำหรับให้เส้นเม็ดเพราะต้องส่งสินค้าไปก่อนจึงจะเบิกกระสอบมาได้ตามจำนวนกระสอบที่บรรจุมันสำหรับให้เส้นไปขายในกรณีเช่นนี้โรงงานมันสำหรับให้เส้นต้องซื้อกระสอบไว้ โรงงานที่มีกำลังการผลิตต่ำ จะใช้กระสอบน้อยกว่าโรงงานที่มีกำลังการผลิตสูง คือโรงงานที่กำลังผลิต ๑๐.๐ - ๒๔.๐ เมตริกตันต่อวัน จะใช้กระสอบประมาณ ๑,๐๐๐ ใบต่อปี และราคาใบละ ๕ บาท เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท โรงงานที่มีกำลังการผลิต ๒๖.๑ - ๔๘.๐ เมตริกตันต่อวันจะใช้กระสอบประมาณ ๒,๐๐๐ ใบต่อปี

ราคากระสอบใบละ ๕ บาทนี้เป็นราคากระสอบเก่าซึ่งเคยใช้งานมาแล้ว เจ้าของโรงงานมันสำหรับให้เส้นจะไม่ซื้อกระสอบใหม่มาใช้เพราะราคาแพงมาก และเมื่อขนสินค้าไปขายแล้วไม่สามารถเอากระสอบที่บรรจุมันสำหรับให้เส้นไปขายกลับก็มาได้แต่ผู้ซื้อจะเตรียมกระสอบอีกชุดหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนกับกระสอบที่บรรจุมันสำหรับให้เส้นไปขายใหม่แทนซึ่งกระสอบเหล่านั้นมักจะเป็นกระสอบที่เก่าพังสิ้น

กระสอบที่โรงงานมันสำหรับให้เส้นใช้เหล่านี้จะมีอายุการใช้งานประมาณหนึ่งปี ฉะนั้นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกระสอบประมาณ /๑.๑๑ บาทต่อหนึ่งเมตริกตัน

๑.๔ ค่าใช้จ่ายอะไหล่เครื่องจักร อะไหล่เครื่องจักรที่ต้องเปลี่ยนเสมอมี จำนวนชุดหัวมัน สายพานชุดลากเครื่อง และลูกปืนซึ่งสิ่งเหล่านี้สัมพันธ์กับการผลิต คือไม่มากก็จะช้ากว่าไม่พอ คือจำนวนชุดหัวมันหนึ่งงานใช้ในการโม่มันสำหรับให้เส้นได้ประมาณ ๘๐ เมตริกตัน ราคาจำนวนชุดหัวมันประมาณใบละ ๘๐ บาท สายพานชุดลากเครื่องจักร ราคาชุดละ

ประมาณ ๓๐๐ บาท ใช้ในการโรมันสำปะหลังเส้นประมาณ ๑,๐๐๐ เมตริกตัน ลูกป็นราคา
ประมาณคู่ละ ๖๓๐ บาท ใช้ในการโรมันสำปะหลังเส้นประมาณ ๓,๐๐๐ เมตริกตัน รวมค่า
ใช้จ่ายเครื่องจักรประมาณ ๘๖ สตางค์ต่อการผลิตมันสำปะหลังเส้น ๑ เมตริกตัน

๑.๔ เชือกเย็บกระสอบ เชือกเย็บกระสอบใช้ประมาณหนึ่งเส้นต่อหนึ่งกระสอบ
ราคาเชือกเส้นละ ๓๑.๕ สตางค์ กระสอบหนึ่งใบบรรจุมันสำปะหลังได้ ๖๐ กิโลกรัม ฉะนั้นมัน
สำปะหลัง ๑ เมตริกตันจะใช้เชือกมูลค่าประมาณ ๕๔ สตางค์

๑.๖ ภาษีเงินได้ เจ้าของโรงงานต้องนำเงินไปเสียภาษีเงินได้ให้แก่รัฐ-
บาลเมตริกตันละ ๒๕ สตางค์ โรงงานส่วนมากไม่ได้จัดทำบัญชีเกี่ยวกับรายได้อะไร
ต่าง ๆ โดยละเอียดไว้ ฉะนั้นเมื่อไปเสียภาษีจึงเสียแบบเหมา โดยเสียจากยอดรายได้อะไร
เช่น โรงงานแห่งหนึ่งผลิตและขายมันสำปะหลังเส้นได้ปีหนึ่ง ๓,๖๐๐ เมตริกตันก็จะเสียภาษี
จากยอดขายของ ๓,๖๐๐ เมตริกตัน

๑.๗ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรของโรงงานมันสำปะหลังเส้นเป็นเครื่องจักร
ขนาดเล็กการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงและหลอดเงินน้อยมาก น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้คือน้ำมัน โคล่า และ
โรงงานจะใช้น้ำมันเชื้อเพลิงประมาณเมตริกตันละ ๑.๓๐ บาท

๒. ต้นทุนคงที่ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภทคือ

๒.๑ ค่าไฟฟ้า โรงงานขนาดเล็กจะใช้ตะเกียงเจ้าพายุหรือใช้ไฟฟ้าจาก
โรงงานข้างเคียงซึ่งปั่นไฟฟ้าใช้เอง แต่สำหรับโรงงานที่มีกำลังการผลิตมากจะปั่นไฟฟ้าใช้
เอง โรงงานต่าง ๆ จะเสียค่าไฟฟ้าประมาณ เมตริกตันละ ๒๕ - ๕๖ สตางค์

๒.๒ ค่าเสื่อมราคาเครื่องใช้ในการผลิตมันสำปะหลังเส้น เครื่องใช้เหล่านี้
ไถแก่ บังก็ พลั่ว จอบ หลังคาบังฝน หรือพลาสติกบังฝน และรถเข็น โรงงานหนึ่งจะใช้บังก็
ประมาณเดือนละ ๑๐ - ๒๐ ใบ ๆ ละประมาณ ๑๕ บาท หลังคาบังฝนหรือผ้าพลาสติกบังฝน
ประมาณ ๘๐ - ๑๒๐ ผืน ประมาณผืนละ ๒๓ - ๒๖ บาท มีอายุการใช้ประมาณ ๑ ปี พลั่วใช้
ประมาณ ๘ - ๑๒ อัน อันละ ๗๐ บาท มีอายุการใช้ประมาณ ๓ ปี รถเข็น ๔ คัน ราคา
ประมาณคันละ ๕๐๐ บาท มีอายุการใช้ประมาณ ๕ ปี คิดเป็นค่าเสื่อมราคาเฉลี่ยเมตริกตันละ
๒.๑๑ - ๔.๕๔ บาท

๒.๓ ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร เครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานมันสำปะหลังเส้น เป็นเครื่องจักรขนาดเล็ก คือ ๕ - ๑๒ แรงม้า ราคาเครื่องจักรเครื่องละประมาณ ๑๐,๐๐๐ - ๑๔,๐๐๐ บาท และมีอายุการใช้งานประมาณ ๕ ปี เครื่องจักรนี้จะไต่มาหรือเหนื่อยแล้วแต่เงินทุน ในการซื้อหัวมันสำปะหลังและหัวโม่การโม่มันสำปะหลังเส้น การคิดค่าเสื่อมราคานั้นในที่นี้คิด ตามปริมาณการผลิต คือราคาเครื่องจักรหารด้วยจำนวนมันสำปะหลังที่ผลิตได้ภายใน ๕ ปี จะ ได้ค่าเสื่อมราคาประมาณ ๒๔ - ๕๖ สตางค์ต่อมันสำปะหลังเส้นหนึ่งเมตริกตัน

๒.๔ ค่าเสื่อมราคาลานตากมัน โดยทั่วไปโรงงานจะมีลานตากมันสำปะหลัง ประมาณ ๓ - ๑๐ ไร่ ซึ่งจะเสียค่าใช้จ่ายในการเพนซ์ซีเมนต์ปูลาดลานประมาณ ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท ลานหนึ่งจะใช้ได้ประมาณ ๓ ปี ซึ่งลานเหล่านี้จะตากมันสำปะหลังเส้นได้ประมาณ ๑๐ - ๔๕ เมตริกตัน การคำนวณค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยนำค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง ลานหารด้วยจำนวนมันสำปะหลังเส้นที่ผลิตได้ภายใน ๓ ปี จะได้ค่าเสื่อมราคาลานเมตริกตัน ละ ๔๐ - ๕๐ สตางค์

๒.๕ ค่าเสื่อมราคาอาคาร จากการสำรวจ อาคารจะมีมูลค่าประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคาดว่าจะมีอายุใช้งาน ๒๐ ปี ซึ่งคิดว่าค่าเสื่อมราคาตามปริมาณการผลิต ใน ๒๐ ปีนี้ จะได้ค่าเสื่อมราคาระหว่าง ๑.๓๕ - ๑.๓๘ บาทต่อมันสำปะหลังเส้นหนึ่งเมตริก ตัน

ค่าใช้จ่ายในการจัดการและค่าเนื้องาน

โรงงานผลิตมันสำปะหลังเส้นมักจะจ้างหัวหน้าคนงานไว้ ๑ คน เพื่อควบคุมการทำงาน ของคนงานและติดต่อซื้อขายมันสำปะหลังเส้นเป็นการแบ่งเบาการทำงานของผู้เจ้าของ โรงงานค่าแรงงานหัวหน้าคนงานประมาณเดือนละ ๒๐๐ - ๔๐๐ บาท แต่ในกรณีที่เจ้าของ กิจการควบคุมการทำงานเองก็จะมีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ เพราะเจ้าของกิจการไม่มีการ คิดเงินเดือนให้แก่คนเ

ต้นทุนการผลิตต่อหนึ่ง เมตริกตันโดยเฉลี่ย

จากตาราง ๕ จะเห็นว่าโรงงานที่มีความสามารถในการผลิตสูงจะใช้ต้นทุนในการ ผลิตต่ำกว่าโรงงานที่มีความสามารถในการผลิตต่ำ ทั้งนี้เพราะ

ก. โรงงานที่มีกำลังการผลิตสูงจะเสียค่าใช้จ่ายแรงงานต่อหนึ่งเมตริกตันน้อยกว่าโรงงานที่มีกำลังการผลิตต่ำกว่า

ข. ค่าไฟ ไม่ว่าโรงงานจะใช้กำลังการผลิตเต็มที่หรือไม่ก็ตาม ก็จะเสียค่าไฟฟ้าในราคาใกล้เคียง ฉะนั้นโรงงานที่มีการผลิตเต็มกำลังการผลิตก็จะเสียค่าไฟฟ้าเฉลี่ยต่อตันสำหรับหลังเส้นหนึ่งเมตริกตัน ต่ำกว่าโรงงานที่มีกำลังการผลิตไม่เต็มที่

ค. สำหรับค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน ยิ่งผลิตมากค่าเสื่อมราคาต่อหนึ่งหน่วยเมตริกตันยิ่งลดลง

โรงงานที่มีความสามารถในการผลิตต่อวัน ๑๐ - ๒๔ เมตริกตันจะมีต้นทุนต่อหนึ่งเมตริกตันเท่ากับ ๑,๑๒๖.๓๒ บาท โรงงานที่มีความสามารถในการผลิตต่อวัน ๒๔.๑ ถึง ๓๖.๐ เมตริกตัน จะมีต้นทุนต่อหนึ่งเมตริกตันเท่ากับ ๑,๑๒๖.๓๓ บาท ต้นทุนจะลดลงเมตริกตันละ ๓.๕๕ บาท สำหรับโรงงานที่มีความสามารถในการผลิตต่อวัน ๑๖.๑ - ๔๘.๐ เมตริกตัน จะมีต้นทุนต่อหนึ่งเมตริกตันเท่ากับ ๑,๑๒๐.๖๓ ต้นทุนลดลงไปอีกเมตริกตันละ ๒.๑๔ บาท คิดเป็นต้นทุนต่อ ๖๐ กิโลกรัม จะได้ ๖๗.๕๘, ๖๗.๓๕ และ ๖๗.๒๒ บาท

ตารางที่ ๕

แสดงต้นทุนการผลิตสำหรับผลิตเส้น

	ความสามารถในการผลิตต่อวัน (เมตริกตัน)		
	๑๐.๐ - ๒๔.๐	๒๔.๑ - ๓๖.๐	๓๖.๑ - ๔๘.๐
ต้นทุนผันแปร			
วัตถุดิบ	๑,๑๐๐.๐๐	๑,๑๐๐.๐๐	๑,๑๐๐.๐๐
แรงงาน	๑๓.๘๘	๑๓.๓๓	๑๒.๙๕
กระสอบ	๑.๑๑	๑.๑๑	๑.๑๑
เชื้อเพลิง	.๕๘	.๕๘	.๕๘
ค่าใช้จ่ายอะไหล่เครื่องจักร	.๘๖	.๘๖	.๘๖
ภาษีเงินได้	.๒๕	.๒๕	.๒๕
น้ำมันเชื้อเพลิง	๑.๓๐	๑.๓๐	๑.๓๐
รวมต้นทุนผันแปร	๑,๑๑๗.๙๙ ๑,๑๑๗.๙๘	๑,๑๑๗.๘๓	๑,๑๑๖.๘๕
ต้นทุนคงที่			
ค่าไฟฟ้า	.๕๖	.๔๕	.๒๘
ค่าเสื่อมราคาเครื่องใช้	๔.๘๔	๒.๘๖	๒.๑๑
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	.๕๖	.๓๓	.๒๔
ค่าเสื่อมราคาลานตาก	.๘๓	.๕๖	.๔๐
ค่าเสื่อมราคาอาคาร	๑.๙๔	๑.๐๔	.๙๔
รวมต้นทุนคงที่	๘.๗๓ ๘.๗๓	๕.๓๔	๓.๙๘
ต้นทุนรวมต่อหนึ่งเมตริกตัน	๑,๑๒๖.๗๒	๑,๑๒๓.๑๗	๑,๑๒๐.๘๓
รวมต้นทุนต่อ ๒๕ กิโลกรัม	๒๗.๕๘	๒๗.๓๕	๒๗.๒๒

หมายเหตุ ค่าแรงงานในตารางที่ ๕ คำนวณโดยถือว่ามียผลผลิตทุกวันในเดือนที่ทำการผลิต

ตารางที่ ๖

ตารางเปรียบเทียบเพื่อหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังเส้น

ต้นทุนการผลิตมันสำปะหลังเส้น (หนึ่งเมตริกตัน)	บาท	เปอร์เซ็นต์
วัตถุดิบ	๑,๑๐๐.๐๐	๘๗.๘๖
แรงงาน	๑๓.๓๒	๑.๑๘
กระสอบ	๑.๑๑	.๑๐
ค่าใช้จ่ายอะไหล่เครื่องจักร	.๘๖	.๐๗
น้ำมันเชื้อเพลิง	.๘๐	.๐๗
ค่าไฟฟ้า	.๕๓	.๐๕
เช่า	.๕๘	.๐๕
ค่าเสื่อมราคาเครื่องไร่	๓.๓๔	.๓๑
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	.๓๘	.๐๓
ค่าเสื่อมราคาดานตากมันสำปะหลัง	.๖๓	.๐๖
ค่าเสื่อมราคาอาคาร	๑.๑๗	.๑๑
ภาษีเงินได้	.๒๕	.๐๒
รวม	๑,๑๒๒.๘๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖ เมื่อนำต้นทุนแต่ละรายการมาเปรียบเทียบกับต้นทุนรวมแล้วจะเห็นว่าต้นทุนในการผลิตมันสำปะหลังเส้นเกือบทั้งหมดอยู่ที่วัตถุดิบซึ่งมีส่วนอยู่ร้อยละ ๘๗.๘๖ และต้นทุนที่มีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาคือ ค่าแรงงานร้อยละ ๑.๑๘ ต้นทุนนอกจากนี้มีส่วนอยู่น้อยและรวมกันแล้วไม่ถึงร้อยละ ๑ ของต้นทุนทั้งหมด ฉะนั้นการที่ต้นทุนในการผลิตมันสำปะหลังเส้นจะสูงหรือต่ำจึงขึ้นอยู่กับราคาวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด

๔. เปอร์เซ็นต์ความสามารถของผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นตารางที่ ๗เปอร์เซ็นต์ความสามารถของผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้น

ความสามารถในการผลิตมันเส้นต่อหนึ่งวัน (เมตริกตัน)	จำนวนเปอร์เซ็นต์ ของผู้ผลิต
๑๐.๐ - ๒๔.๐	๒๗.๒๗
๒๔.๑ - ๓๖.๐	๔๕.๔๖
๓๖.๑ - ๔๘.๐	๒๗.๒๗
	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๗ เห็นว่าจำนวนเปอร์เซ็นต์ของผู้ประกอบการส่วนใหญ่อยู่ในระดับการผลิตระหว่าง ๒๔.๑ - ๓๖.๐ เมตริกตัน ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ประกอบการทั้งหมด คือ ๔๕.๔๖% สำหรับผู้ประกอบการที่มีระดับการผลิตระหว่าง ๑๐.๐ - ๒๔.๐ และ ๓๖.๑ - ๔๘.๐ เมตริกตันมีจำนวนเท่ากันคือ ๒๗.๒๗%

การจำหน่ายมันสำปะหลังเส้น

๑. การจำหน่ายภายในประเทศและภายนอกประเทศ

การใช้ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังภายในประเทศมีปริมาณน้อยมาก เพราะยังนำผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไปใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงสัตว์น้อย ฉะนั้นส่วนใหญ่จึงนำผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังส่งออกไปขายยังต่างประเทศร้อยละ ๙๐ ๑

ในระยะแรก ๆ ที่เริ่มทำมันสำปะหลังเส้นต่างประเทศได้สั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยมาก แต่ต่อมาผู้ผลิตจำต้องปลอมปนโดยเอาทราย เงา และต้นมันสำปะหลังซึ่งชาวโศค กากถั่ว ใสลงไปเนือมันสำปะหลังเส้นเพื่อให้ได้กำไรบ้าง ทำให้คุณภาพของมันสำปะหลังเส้นลดลงในระยะหลัง ๆ ต่างประเทศสั่งซื้อลดลงตามลำดับ เพราะปัญหาการขนส่ง

จากตาราง ๘ จะเห็นว่าปริมาณที่ต่างประเทศสั่งซื้อมันสำปะหลังเส้นลดลงตามลำดับและลดลงอย่างมากในปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๖ และเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๑๗ เพราะเกาหลีได้เริ่มสั่งมันสำปะหลังเส้นไปทำอัลกอลฮอลด์ และอีกประการหนึ่งคือปริมาณชาวโศคที่ผลิตในอเมริกาลดลงจึงทำให้ชาวต่างประเทศหันมาสั่งซื้อมันสำปะหลังเส้นเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเดือนมีนาคมถึงกันยายน ปริมาณส่งออกเป็นจำนวนถึง ๑๕๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นเหตุให้ราคามันสำปะหลังเส้นในปี ๒๕๑๗ มีราคาเพิ่มขึ้นอย่างมากจากราคา ๕๐ - ๕๕ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม เป็น ๕๕ ถึง ๙๐ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม ซึ่งเป็นผลทำให้หัวมันสำปะหลังมีราคาเพิ่มขึ้นอย่างมากเช่นกัน

๒. วิธีการจำหน่ายมันสำปะหลังเส้นภายในประเทศ

พอลค้าผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นจะสามารถขายมันสำปะหลังเส้นได้ ๓ วิธี คือ

ก. พอลค้าผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นจะส่งมันสำปะหลังเส้นไปขายให้แก่พอลค้าผู้ผลิตมันสำปะหลังเม็ดซึ่งเป็นลูกค้าประจำกัน สำหรับราคาก็ใช้ราคาตลาดในวันนั้น ๆ หรือในกรณีที่ผู้ผลิตมันสำปะหลังเม็ดมาขายมาจากตลาดการค้าในกรุงเทพฯ ราคามันสำปะหลังเม็ดและมันสำปะหลังเส้นจะขึ้นราคาก็จะรีบส่งคนมาทวงซื้อ พอลค้ามันสำปะหลังเส้นยังไม่ทราบข่าวก็จะขายไปให้ในราคาที่ถูกลงกว่าราคาตลาด

๑ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ รายงานการสัมมนาเรื่องภาวะและปัญหาการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่จังหวัดชลบุรี

๑๑
แสดงปริมาณการจำหน่ายมันสำปะหลังเส้นไหมแก่ต่างประเทศ

ปี	มันสำปะหลังเส้น	
	เมตริกตัน	ลานบาท
๒๕๐๘	๓๕๕,๘๑๓	๒๓๓
๒๕๑๐	๓๓๓,๓๐๓	๒๓๖
๒๕๑๑	๓๒๓,๒๐๘	๒๒๓
๒๕๑๒	๕๖,๓๘๔	๔๓
๒๕๑๓	๘,๑๑๑	๗
๒๕๑๔	๒,๕๐๐	๓
๒๕๑๕	๒,๕๐๐	๒
๒๕๑๖	๑๘,๑๘๘	๒๕
๒๕๑๗	๑๑๐,๖๔๘	๑๓๓
(พ.ศ. ๒๕๑๗)		
เดือน มกราคม	๑,๘๗๘	๓
กุมภาพันธ์	๗,๖๘๗	๘
มีนาคม	๑๗,๖๘๘	๒๑
เมษายน	๓๒,๗๘๖	๔๕
พฤษภาคม	๑๐,๒๘๓	๑๖
มิถุนายน	๑๑,๘๗๑	๑๗
กรกฎาคม	๓๐๒	-
สิงหาคม	๘,๒๘๖	๑๓
กันยายน	๑๘,๒๕๘	๘๒
ตุลาคม	๑,๗๘๓	๒
พฤศจิกายน	๘๘๑	๒
ธันวาคม	๑,๗๓๘	๓

ออกนอกประเทศ ซึ่งมีตกลงกันก่อนและคุณภาพโดยผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นจะวาจางรด
บรรทุกไปขายให้แก่ออกค้าส่งออกนอกประเทศ ซึ่งราคาก็ใช้ราคาตลาดในวันนั้น สำหรับ
คุณภาพทางออกค้าส่งออกจะมีผู้ชำนาญการตรวจตราสินค้า คอยตรวจดูว่าคุณภาพเป็นที่พอ
ใจหรือไม่ ถ้าหากคุณภาพเป็นที่พอใจก็จะรับซื้อไว้ ถ้าคุณภาพไม่เป็นที่พอใจจะไม่ยอมรับ
ซื้อไว้ รถมบรรทุกของขนส่งสินค้ากลับไปยังโรงงานผลิตมันสำปะหลังเส้น ซึ่งในกรณีนี้ทำให้
ผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นต้องยอมเสี่ยงโดยถ้าส่งออกยอมรับซื้อก็จะได้ผลกำไรในการขาย
นั้น แต่ส่งออกไม่ยอมรับก็จะต้องเสียค่าขนส่งไปหนึ่งเที่ยว ซึ่งราคาประมาณ ๕๐๐ -
๗๐๐ บาท ส่วนมากแล้วการที่ผู้ส่งออกไม่ยอมรับซื้อ มักจะขึ้นอยู่กับความชื้นของมันสำปะหลัง
เส้น ถ้าหากมันสำปะหลังเส้นชื้นมากก็จะไม่ยอมรับซื้อไว้ ในกรณีผู้ส่งออกรับซื้อไว้แล้วแต่
พบว่ามียาและสิ่งอื่นปนอยู่มากก็จะขอตัดราคาจากพอกค้าผลิตในวันชำระเงินค้ำสินค้า

ค. พอกค้าผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นจะส่งมันสำปะหลังเส้นให้แก่ออกค้าผลิตอาหาร
สัตว์ โดยตกลงราคาและคุณภาพกันล่วงหน้าราคาและคุณภาพควรเป็นเช่นใด พร้อมทั้ง
ตกลงถึงปริมาณที่จะรับซื้อว่าตกลงการก็เมตริกตัน จากนั้นพอกค้าผู้ผลิตมันสำปะหลังเส้นก็จะต้อง
ส่งไปให้พอกค้าผลิตอาหารสัตว์ตามปริมาณคุณภาพและราคาที่ตกลงกันซึ่งถ้าหากคุณภาพไม่เป็น
ไปตามที่ตกลงกัน พอกค้าซื้อจะไม่ยอมรับซื้อไว้โดยส่งกลับคืนไปยังโรงงานได้

๓. การเคลื่อนไหวของราคา

สิ่งที่กำหนดราคามันสำปะหลังเส้นมี

๑. ผลิตภัณพ์มันสำปะหลังเม็ด โดยที่ราคามันสำปะหลังเม็ดมีราคาสูงขึ้นก็จะทำ
ให้ราคามันสำปะหลังเส้นสูงขึ้นด้วย แต่ในทางกลับกันถาราคามันสำปะหลังเม็ดลดลงจะทำให้
ราคามันสำปะหลังเส้นลดลงด้วย ซึ่งการที่ราคามันสำปะหลังเม็ดสูงหรือต่ำขึ้นกับราคาตลาดโลก
เป็นสำคัญ

๒. ผลิตภัณพ์ที่ใช้ทดแทนผลิตภัณพ์มันสำปะหลังได้ เช่นข้าวโพด ข้าวบาร์เลย์
ข้าวไรย์ ซึ่งถาหากผลิตภัณพ์เหล่านี้มีราคาสูง เพราะปริมาณน้อยก็จะทำให้ตลาดต่างประเทศ
หันมาซื้อผลิตภัณพ์มันสำปะหลังกันมากขึ้นทำให้ราคาผลิตภัณพ์มันสำปะหลังสูงขึ้น แต่ถาปีใด
ผลิตภัณพ์ที่ใช้แทนผลิตภัณพ์มันสำปะหลังมีปริมาณมากและราคาต่ำ คนก็ซื้อผลิตภัณพ์มันสำปะหลัง
น้อยลง ทำให้ราคาของผลิตภัณพ์มันสำปะหลังต่ำลงทั้งราคาของมันสำปะหลังเส้นและมันสำปะ-
หลังเม็ด

๓. อุปทานของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ในระยะเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ปริมาณ
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมีมากทุกจังหวัดในประเทศไทย เพราะเป็นฤดูกาลของการชุกหัวมันสำปะหลัง
ทำให้ราคาหัวมันต่ำลงกว่าเดือนอื่น ๆ เมื่อราคาของหัวมันต่ำ ทำให้ราคาของผลิตภัณฑ์มันสำปะ-
หลังต่ำลงด้วย

นอกจากนี้ราคาของมันสำปะหลัง เสนอขึ้นขึ้นอยู่กับคุณภาพด้วย ถ้าหากมันสำปะหลัง เสนอ
มีความชื้นมากและมีสิ่งปลอมปนมากจะทำให้ราคาต่ำลง เพราะถูกตัดราคาในวันชำระเงิน

ตารางที่ ๕

แสดงการเปรียบเทียบราคาเฉลี่ยที่โรงงานกับราคาเฉลี่ยในตลาดกรุงเทพฯ ที่ผู้ส่งออกได้รับซื้อ

๒

๓

เดือน	ราคา ณ ที่โรงงานผลิต (บาทต่อ ๖๐ ก.ก.)	ราคาเฉลี่ยในตลาดกรุงเทพฯ (บาทต่อ ๖๐ ก.ก.)
มกราคม ปี ๒๕๑๗	๕๐	๕๑.๒๓
กุมภาพันธ์	๕๐	๕๗.๕๗
มีนาคม	๕๓	๕๘.๓๑
เมษายน	๕๗	๕๖.๓๕
พฤษภาคม	๕๕	๖๐.๗๕
มิถุนายน	๕๕	๖๒.๗๕
กรกฎาคม	๕๖	๕๗.๕๐
สิงหาคม	๖๐	๖๐.๖๔
กันยายน	๖๔	๖๕.๓๑
ตุลาคม	๗๖	๗๖.๖๔
พฤศจิกายน	๘๕	๘๑.๕๒
ธันวาคม	๗๕	๗๘.๒๖
ราคาเฉลี่ยใน ๑ ปี	๖๒	๖๒.๘๘

จากตาราง ๕ จะเห็นว่าราคาเฉลี่ย ณ ที่โรงงานผลิตในจังหวัดฉะเชิงเทรา กับราคาเฉลี่ยในตลาดกรุงเทพฯ ซึ่งผู้ส่งออกและผู้ผลิตมันสำปะหลัง เมื่อกำหนดขึ้นมาจากจังหวัดต่าง ๆ ภายใต้อุปสรรคที่มีราคาใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้ผู้ส่งออกและผู้ผลิตมันสำปะหลัง เมื่อกำหนดขึ้นมาจากโรงงานผลิตในจังหวัดใดของประเทศไทย ก็จะขายได้ในราคาที่ผู้ส่งออกและผู้ผลิตมันสำปะหลัง เมื่อกำหนดเท่านั้น ซึ่งราคาที่แต่ละบริษัทกำหนดไว้รับซื้อมันสำปะหลัง เสนอ ก็มักจะมีราคาใกล้เคียงกันมากจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เท่านั้น

ตารางที่ ๑๐

การเปรียบเทียบราคามันสำปะหลังเส้นในระยะเดียวกันของปีต่าง ๆ

๔

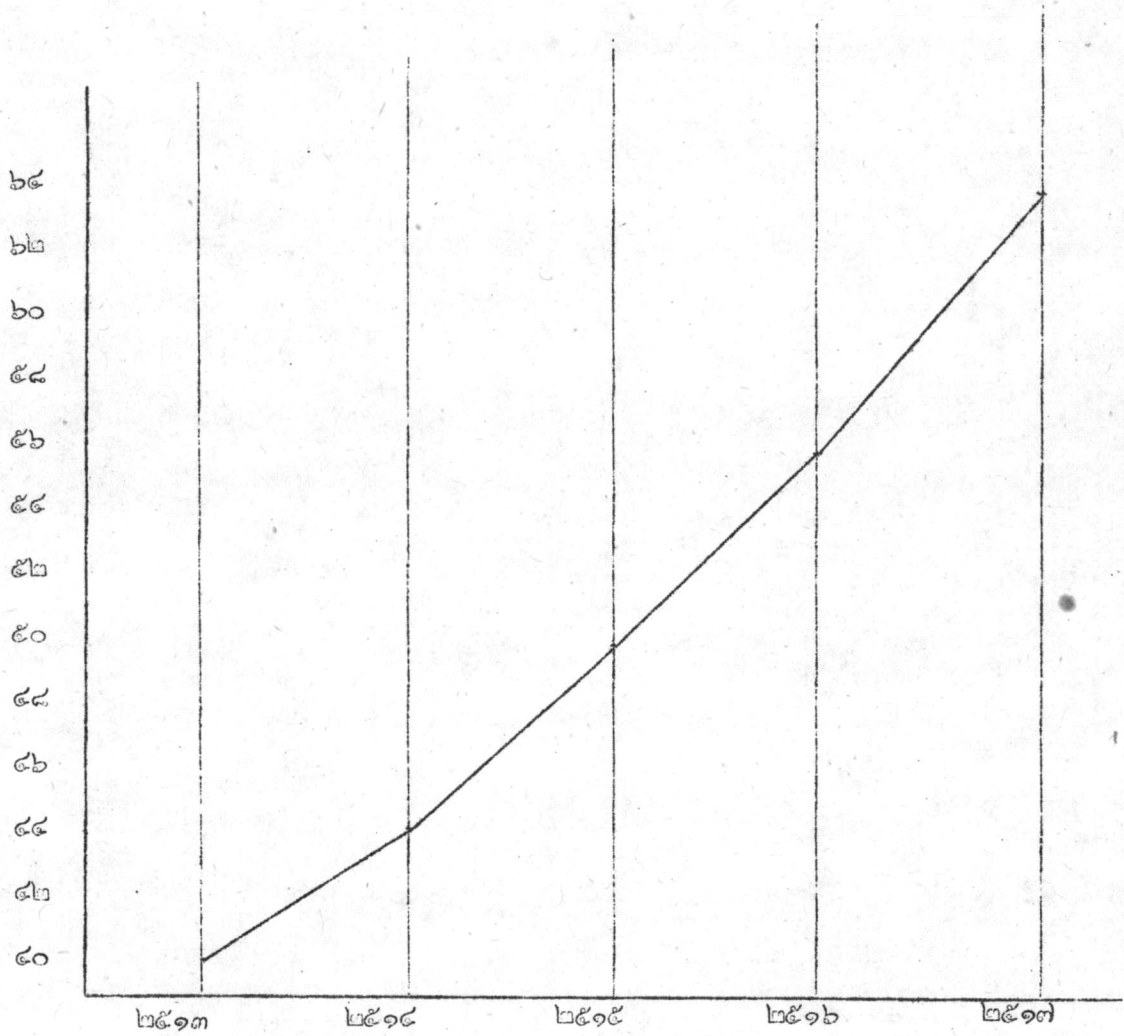
(บาทต่อ ๖๐ ก.ก.)

เดือน	๒๕๑๓	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗
มกราคม	๓๔.๐๓	๔๒.๓๕	๔๐.๑๐	๕๔.๕๒	๕๑.๒๓
กุมภาพันธ์	๓๔.๕๐	๔๒.๓๖	๔๐.๒๔	๕๓.๖๘	๕๓.๕๓
มีนาคม	๓๔.๕๐	๔๐.๘๕	๔๒.๐๐	๔๘.๖๔	๕๔.๓๑
เมษายน	๓๕.๘๕	๔๓.๗๕	๔๒.๗๖	๕๐.๐๓	๕๖.๓๕
พฤษภาคม	๓๕.๕๐	๕๓.๑๔	๕๐.๒๐	๕๕.๕๓	๖๐.๓๕
มิถุนายน	๔๑.๓๓	๔๘.๐๐	๕๒.๘๒	๖๘.๖๓	๖๒.๗๕
กรกฎาคม	๔๖.๕๐	๔๘.๖๓	๕๔.๕๒	๖๒.๒๑	๕๓.๕๐
สิงหาคม	๕๓.๕๐	๕๐.๔๐	๕๓.๒๓	๕๖.๘๒	๖๐.๖๔
กันยายน	๕๖.๖๘	๕๖.๖๘	๕๒.๕๓	๕๓.๗๐	๖๕.๓๑
ตุลาคม	๕๔.๗๕	๕๔.๕๐	๕๖.๕๓	๕๔.๒๖	๖๖.๖๔
พฤศจิกายน	๓๕.๖๐	๕๓.๕๐	๕๒.๕๕	๕๒.๐๕	๕๓.๕๒
ธันวาคม	๕๕.๕๐	๓๘.๕๓	๕๓.๖๓	๕๓.๕๘	๖๘.๒๖
ราคาเฉลี่ย ๑ ปี	๕๐.๘๕	๕๔.๗๒	๕๕.๖๒	๕๕.๑๘	๖๒.๘๘

รูปที่ ๒

กราฟแสดงราคามันสำปะหลังเส้นในตลาดกรุงเทพปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๓

บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าส่วนใหญ่ราคาในระยะเดียวกันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี โดยเฉพาะราคาในเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม ของปี ๒๕๑๓ มีราคาสูงขึ้นมากอย่างผิดปกติ ทั้งนี้เนื่องจากราคามันเม้คสูง เนื่องจากต่างประเทศโดยเฉพาะยุโรปวิตกว่าจะขาดอาหารสัตว์ (การเพาะปลูกซาโพคในสหรัฐฯ เสียหายโดยผลต่ำกว่าปกติ) จึงสั่งเขามากและให้ราคาสูง เป็นผลสะท้อนให้ราคามันเม้คสูงขึ้นไปด้วย และอีกประการหนึ่งคือตลาดต่างประเทศได้สั่งซื้อมันสำปะหลังเสน่มากในเดือนกันยายน (ดูตารางที่ ๘) และตลอดเวลาที่ผ่านมามีคือ เดือนพฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม เป็นฤดูฝนทำให้ตากมันสำปะหลังเสนได้จำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงทำให้พอลาสงออกของกวานมันสำปะหลังเสนให้เพียงพอแก่การส่งออก เพื่อมิให้เกิดสัญญา จึงทำให้ราคาสูงขึ้นอย่างมาก

ดูจากราคาเฉลี่ยภายใน ๑ ปีตามตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าราคามีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี จากราคาปี ๒๕๑๓ เพียง ๖๐ กิโลกรัมเท่ากับ ๘๐.๘๘ เป็นราคาเฉลี่ยในปี ๒๕๑๓ ถึง ๖๒.๘๘ บาท ซึ่งภายใน ๕ ปี มีราคาสูงขึ้นถึง ๒๑.๘๘ ต่อ ๖๐ กิโลกรัม หรือประมาณร้อยละ ๕๓.๓๘

การเปรียบเทียบราคาจำหน่ายกับต้นทุนเพื่อหาผลตอบแทน

ราคาจำหน่ายที่ใช้ในที่นี้ใช้ราคาเฉลี่ยของเดือนกุมภาพันธ์และ มีนาคม ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เขียนได้ทำการสำรวจ ทั้งนี้เพราะต้นทุนวัตถุดิบของการผลิตมันสำปะหลังเสนก็ใช้ราคาในสองเดือนนี้เช่นกัน (แต่ปกติแล้วโรงงานมันสำปะหลังเสนมักมีการกักตุนเพื่อรอราคาสูงขึ้นจึงนำออกขายซึ่งจะให้ผลกำไร จะต่างกับในกรณีผลิตไปขายไป ซึ่งให้ผลกำไรน้อยมากหรือขาดทุน)

๑. ราคาจำหน่ายกับต้นทุนในกรณีที่มีความสามารถในการผลิต ๑๐.๐ - ๒๔.๐

เมตริกตันต่อวัน

ต้นทุนในกรณีนี้จากตารางที่ ๕ เท่ากับ ๑,๑๒๖.๓๒ บาท ต่อหนึ่งเมตริกตัน หรือเท่ากับ ๖๗.๕๘ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม ราคาขายโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๙๐ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม ผู้ประกอบการจะได้ผลตอบแทน ๒.๔๒ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม

ในกรณีที่ผู้ประกอบการสามารถผลิตมันสำปะหลังเสนได้ประมาณวันละ ๑๒ เมตริกตัน จะได้รับผลตอบแทนเบื้องต้นประมาณ ๘๘.๐๘ บาท ซึ่งผลตอบแทนนี้ยังมีได้

หักค่าขนส่งซึ่งผู้ประกอบการมันสำปะหลังเส้นต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายนี้ โดยปกติแล้วค่าขนส่งจากตะเขียงเทราไปยังกรุงเทพฯ หรือบางปะกง ราคาประมาณ ๕๐๐ - ๗๐๐ บาทต่อหนึ่งคันรถบรรทุก (ปกติรถบรรทุกหนึ่งคันจะบรรทุกมันสำปะหลังเส้นโคประมาณ ๑๒ เมตริกตัน) ถ้าค่าขนส่งราคา ๕๐๐ บาท จะเห็นว่าผู้ประกอบการขาดทุน ๑๕.๘๑ บาทต่อการผลิตมันสำปะหลังเส้นถึง ๑๒ เมตริกตัน ถ้าหากค่าขนส่งเป็น ๗๐๐ บาท ผู้ประกอบการจะขาดทุนเป็นจำนวน ๒๑๕.๘๑ บาทต่อผลผลิตมันสำปะหลังเส้น ๑๒ เมตริกตัน

ในกรณีผู้ประกอบการสามารถผลิตมันสำปะหลังเส้นโคประมาณวันละ ๒๔ เมตริกตัน จะได้รับผลตอบแทนเบื้องต้นประมาณ ๘๖๘.๑๘ บาทต่อหนึ่งวัน ซึ่งถ้ายังมีโคหักค่าขนส่งแล้วก็เป็นผลตอบแทนที่ต่ำมาก แต่เมื่อหักค่าขนส่งซึ่งต้องใช้รถบรรทุกถึง ๒ คันออกแล้วก็จะขาดทุน

จากการที่ผู้ประกอบการได้กำไรน้อยมากหรือไม่ได้กำไรเลยเช่นนี้จึงทำให้โรงงานต่าง ๆ พยายามปลอมปนมันสำปะหลังเส้นควยวิธีการต่าง ๆ เช่น ใส่ทราย เหน่า และตนมันสำปะหลังเพื่อให้น้ำหนักมันสำปะหลังเส้นมากขึ้น เพื่อให้ได้กำไรบ้าง

๒. ราคาจำหน่ายกับต้นทุนในกรณีที่มีความสามารถในการผลิต ๒๔.๑ - ๓๖.๐

เมตริกตัน

ต้นทุนในกรณีนี้เท่ากับ ๑,๑๒๒.๘๗ บาทต่อเมตริกตัน หรือเท่ากับ ๖๗.๓๕ บาทต่อ ๖๐ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับราคาขายโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๗๐ บาทแล้วจะได้ผลตอบแทน ๒.๖๕ บาทต่อ ๖๐ เมตริกตัน

ในกรณีผู้ประกอบการสามารถผลิตมันสำปะหลังเส้นโควันละ ๓๖.๐ เมตริกตันจะได้รับผลตอบแทนเบื้องต้นประมาณ ๑,๕๘๐.๓๑ บาท ซึ่งเมื่อหักค่าขนส่งในการบรรทุก ๓ คันออกแล้ว จะได้กำไร ๘๐.๓๑ บาท ในกรณีคาบรรทุกคันละ ๕๐๐ บาท แต่ถ้ายในกรณีค่าขนส่งรถบรรทุกคันละ ๗๐๐ บาท ก็จะขาดทุนประมาณ ๕๐๘.๖๘ บาทต่อวัน

๓. ราคาจำหน่ายกับต้นทุนในกรณีที่มีความสามารถในการผลิต ๓๖.๑ - ๔๘.๐

เมตริกตันต่อวัน

ต้นทุนในกรณีนี้เท่ากับ ๑,๑๒๐.๖๓ บาทต่อเมตริกตัน หรือ ๖๗.๒๒ บาทต่อ ๖๐ ก.ก. เมื่อเปรียบเทียบกับราคาขายโดยเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ ๗๐ บาท จะได้ผลตอบแทน ๒.๗๘ บาทต่อ ๖๐ ก.ก.

ในกรณีที่ผู้ประกอบการสามารถผลิตได้วันละ ๔๔ เมตริกตัน จะได้รับผลตอบแทน
เบื้องต้นประมาณ ๒,๒๒๔.๔๔ บาท ซึ่งในกรณีขายส่งกันละ ๕๐๐ บาทต่อกัน ซึ่งต้องใช้รถ
บรรทุก ๔ คัน จะเสียค่าขนส่งประมาณ ๒,๐๐๐ บาท จะได้กำไร ๒๒๔.๔๔ บาทต่อวัน แต่
ถ้าขายส่งกันละ ๓๐๐ บาท ก็จะทำให้ทุนประมาณวันละ ๕๗๔.๕๖ บาท